

h. Ja. Manuel Pruvet.

Acabo de llegir en l'últim número de Destino "La Fiesta Mayor de los Pobres" magnífic treball com tots els que surten de la seva ploma. J'era curiós: tantes vegades que he sentit l'impuls de escriure-li per felicitar-lo i testimoniar-li la meua gran admiració, no m'he decidit fins ara. J'm'ha impulsat a fer-ho encara que sembli incòmpent, la visita que he fet aquest matí a una exposició de pintures que s'està celebrant a la nostra ciutat. Es tracta de temes nadalencs i s'escriu a les Galeries Layetanes. A mi m'ha fet l'afecte d'una monstruosa blasfèmia autoritzada en ple cor de Barcelona.

Es una exposició que el servei de propaganda antireligiosa de la U.R.S.S. subvencionaria segurament amb molt gust i que nosaltres com uns papamates li fem de franc. Mai com en aquest cas es veu tan palpablement que les orientacions noves que es volen donar a la pintura són protegides i fomentades (cas Picasso i altres) per l'or que s'escau des de Mosú. Pot ser no m'explico clarament però li posaré un exemple i vorté en tindrà prou per comprendre lo que vull dir.

He vist a uns joves vintor el museu d'Art Romànic i davant de pintures completament primitives, innocents i fines

i tot inatges que aparentment semblen monstruoses, no he sentit rotir dels seus llavis altres comentaris que de compassió o tendresa. Fou cauvi en la exposició que li menciono les rialles de les innocents criatures i escapen sense cap mena de respecte davant les Mores de Deu i Meus Jesús que estan representats en aquests cuadros.

¿ Per que? Senzillaament perquè els pintors primitius a pesar dels defectes tècnics propis de la seva època tenien un sentit religiós i del bon gust que no tenen els que ens ensenyen aquestes monstruositats. Si totes les representacions del tendre misteri del naixement desde temps remots aquiescim i put representats com ho fan els artistes que (salvant-se alguns, molt pocs) han tingut la incouriscència de atirar-se amb un tema de tanta volada i per el que es necessita estar posseït de tots les grans, com deia vosté referint-se a un cuadro de Dali, allavors sí que els resultats perseguits per la pintura religiosa haurien donat fruits ~~ben~~ diferents.

I lo pitjor es que hi ha persones que per fel l'embob i críties que per incompetència o per premisses d'intelipants, donen lloc a aquestes aberracions que contribueixen a destruir el sentit de l'estètica i el bon gust. ¿ No es també aquesta una de les finalitats de la doctrina comunista?

Que consti que no soc un detractor de les conquisques que es purifica fer en matèria

artística, i fins que no veu el 'aquelles coses que
demostran incompetència i lo que es jutja en
alguns casos: mala fe

No firmo aquesta carta perquè crec que no
val la pena.

Soc només un dels tants admiradors
que vorté que han sentit la necessitat
de desfogar-se amb una persona que sabem
que té talent, i bon gust.

Mots anys de vida i volut li desitjo
per vorté i que amb els mateixos elements
pugui jo seguir disfrutant dels seus escrits.

Barcelona 27 Decembre 1970.